

LA STARTUL UNUI NOU CAMPIONAT!

(Urmare din pag. 1)

Ile centre rugbistice din țară. Intrecerea devine astfel mai interesantă, mai pasionantă, lucru care influențează pozitiv asupra valorii rugbiului practicat la noi în țară. Mai mult, acest fapt se reflectă direct și asupra evoluției ascendente a echipei noastre reprezentative, care s-a impus în arena europeană prin victorii de mare prestigiu.

Pe plan național, protagonista acestor ani a fost fără doar și poate echipa uzinelor GRIVIȚA ROȘIE, care a câștigat de nouă ori titlul de campioană (1948, 1950, 1955, 1957, 1958, 1959, 1960, 1962 și 1966). Acest lucru a permis „XV”-ului Griviței Roșii să reprezinte culorile țării în două finale ale „Cupei campionilor europeni”, în 1962 și 1964, ultima dată reușind să-și aducă de prețiosul trofeu, în urma obținerii unei strălucite victorii (10-0) asupra ilustrei echipe franceze a fraților Boniface-Stade Montois.

Pe o poziție imediat următoare s-a situat, în ordinea valorică, STEAUA, „XV”-le celebrului fundaș Alexandru Penciuc, maestru emerit al sportului. Sportivii militari au cucerit de șase ori titlul suprem (1949, 1953, 1954, 1961, 1963 și 1964), fiind permanenți rivali ai rugbiștilor grivițeni și ai celor dinamoviști. Echipa DINAMO a obținut și ea titlul de patru ori (1951, 1952, 1956 și 1965). Ea reprezintă țara în actuala ediție a „C.C.E.”, urmînd a disputa finala competiției — manșa a doua — cu campioana Franței U. S. Agen.

LOTURILE ECHIPELOR DIN CATEGORIA A

● GRIVIȚA ROȘIE: fundași — Victor Marinescu; aripi — Mihai Tibuleac, Licuță Balcan, Ion Teodorescu, Mircea Braga (Progresul) și Petre Băttar (Proiectant); centri — Valeriu Irimescu, Mihai Oblesenco, Mihai Wusek; mijlocași la deschidere — Octav Rădulescu, Mihai Catana; mijlocași la gramadă — Mihai Dumitru, Costel Stănescu și Eugen Manolescu (Farul); linia a III-a — Radu Demian, Mihai Serbu, Mircea Iliescu, Dumitru Tîncă și Gheorghe Andrei (Cl. sp. sc.); linia a II-a — Mircea Rusu, Petre Veluda, Dan Stojan, Alexandru Olteanu (Agronomia Cluj), Constantin Badiu (Rulmentul Birlad) și Dan Fusu; linia I — pilieri — Constantin Dinu, Traian Moldoveanu, Teodor Rădulescu, Marian Teodorescu (Progresul) și Alexandru Andronovici (Cl. sp. sc.); talonieri — Viorel Onuțiu și Gabriel Iatan. Antrenori: ing. Viorel Moraru și Dumitru Manoleanu.

● STEAUA: fundași — Alexandru Penciuc și Vasile Oprea; aripi — Paul Ciobanel, Radu Ionescu, Mihai Popa și Mihai Suciu (Universitatea Timișoara); centri — Dan Ghiță, Victor Luscal, Aurel Nica și Gheorghe Mirza (Cl. sp. sc.); mijlocași la deschidere — Eugen Călarășu (Farul); mijlocași la gramadă — Adrian Mateescu și Ștefan Rădulescu; linia a III-a — Gheorghe Băltărețu, Mircea Prosi, Radu Durbac, Gheorghe Bărbăluș și Nicolae Păselan; linia a II-a — Hristache Preda, Constantin Șerban și Alexandru Fodor; linia I — pilieri — Alexandru Ionescu, Mircea Giorgei și Ștefan Ionescu; talonieri — Gheorghe Mircea și Nicolae Căpușan. Antrenori: Petre Cosmănescu și Margarit Blăgescu.

● DINAMO: fundași — Victor Dăciulescu și Gheorghe Oprea; aripi — Dan Coravu și Vasile Dragomir; centri — Gheorghe Nica, Gheorghe Dragomirescu și Gheorghe Cîndea; mijlocași la deschidere — Alexandru Giugulea și Anton Briceag (Progresul); mijlocași la gramadă — Adrian Pîlă și Mircea Leonte; linia a III-a — Gheorghe Rășcanu (Steaaua), Constantin Fugli, Dumitru Zlătoianu, Constantin Otcuparu (Cimentul Medgidia) și Aurel Cristea (Farul); linia a II-a — Ion Tuțulanu, Emanuel Ene și Gheorghe Bălan (Gloria); linia I — pilieri — Nicolae Baciu și Gheorghe Stoica; talonieri — Paul Iordănescu și Valeriu Iorgulescu. Antrenor: Dumitru Ionescu.

● FARUL CONSTANȚA: fundași — Ilie Vătuș și Constantin Dobrin (Politehnica Iași); aripi — Florin Zamfirescu, Florin Caragea și Octav Ionescu; centri — Ion Tomescu și Constantin Constantin (U.S.A.S. Năvodari); mijlocași la deschidere — Ștefan Cristea și Petre Bagis; mijlocași la gramadă — Vasile Bercu și Ion Iacob (Progresul); linia a III-a — Gheorghe Ceia, Ilie Belanu, Ecnacae Stanciu, Marin Pompiliu și Valeriu Trifu (Universitatea Timișoara); linia a II-a — Constantin Tănase, Cornel Ionescu și Traian Mircea; linia I — pilieri — Traian Doicu și Vasile Giugulea; taloner — Nicolae Pirvan. Antrenor: Alexandru Carabă.

● ȘTIINTA PETROȘENI: fundași — Iulian Ionescu și Alexandru Drăgoș; aripi — Ion Chiriac, Dan Duțu și Simion Drăcea, Valeriu Sabău și Mihai Ionescu (Constructorul Ploiești); mijlocași la deschidere — Ion Iliescu și Marcel Avarvare (Constructorul Ploiești); mijlocași la gramadă — Cornel Humentic; linia a III-a — Ion Moromete (Dinamo), Alexandru Pop, Jean Florescu, Aurel Moiseanu și Mihai Dumitrescu; linia a II-a — Ion Moroe, Ion Stamate și Petre Hristovici; linia I — pilieri — Mircea Manolache, Ionel Dobrinolui, Horia Făgărășanu și Ion Dîjmărescu; talonieri — Aurel Bojenescu și Anatol Ipsilante. Antrenor: ing. Nicolae Ureche.

● RULMENTUL BIRLAD: fundași — Nicolae Duță; aripi — Ioan Topa, Iancu Ignat și Gheorghe Căldăraru; centri — Marin Rainca și Iulian Brădescu; mijlocași la deschidere — Constantin Roșca; mijlocași la gramadă — Petre Florescu și Sergiu Bărgănaș; linia a III-a — Constantin Nedelcu, Ilie Pascal, Vasile Aileni și Florin Ionici; linia a II-a — Gheorghe Băncănu, Gheorghe Clorăscu, Gheorghe Manaz și Dorin Florin (Politehnica Iași); linia I — pilieri — Viorel Călin, Virgil Mihalăscu, Cornel Bogos și Anton Grandore; talonieri —

ner — Stoica Manea. Antrenor: Mircea Pău.

● POLITEHNICA IAȘI: fundași — Emil Crișan și Mihai Popovici; aripi — Vasile Chodaru, Mihai Popa, Gerő Szekeres, Mihai Senic și Virgil Săjin; centri — Lucian Clorici, Mircea Huțanu, Gheorghe Gheorghiu și Gheorghe Inimosu; mijlocași la deschidere — Sorin Homână și Ilie Floares; mijlocași la gramadă — Gheorghe Rujoiu și Alexandru Lantz; linia a III-a — Radu Iftimie, Spiru Spiratos, Dan Costache, Dan Ilie și Aurel Viorică; linia a II-a — Constantin Dăscălescu, Constantin Chifan și Alexandru Lomășan; linia I — pilieri — Robert Rosenberg, Gheorghe Drobota, Constantin Pandele, Vasile Șimona și Alexandru Chișinevșchi; talonieri — Gheorghe Herghelețu și Vasile Crăciun. Antrenori: ing. Gheorghe Drobota și Nicolae Balcan.

● PROGRESUL: fundași — Alexandru Alexandrescu, Ion Blănuș (Universitatea Timișoara) și Cornel Cristăchescu; aripi — Traian Nedelcu, Radu Negoiescu și Viorel Ghica; centri — Marian Ghețu, Leonard Constantin și Gheorghe Stanciu (Constructorul București); mijlocași la deschidere — Ștefan Barbu (Steaaua); mijlocași la gramadă — Nicolae Dumitru; linia a II-a — Emil Dumitrescu, Vlad Dumitrescu, Mihai Dumitrescu, Teodor Florescu și Petre Radu Toma; linia a I-a — Ștefan Craloveanu, Ion Bănică, Ion Doruțiu și Mihai Enăcescu; linia I — pilieri — Florin Vicol și Alexandru Labo; talonieri — Ion Ghimbășanu și Sergiu Dragomirescu. Antrenor: Eduard Deniche.

● PRECIZIA SĂCELE: fundași — Virgil Șerban și Gheorghe Luca; aripi — Ion Albu, Thorsten Zetzer, Vasile Soporan și Gheorghe Stoicescu; centri — Ion Cordoș și Constantin Păunel; mijlocași la deschidere — Nicolae Datu și Marin Voicu; mijlocași la gramadă — Radu Roibășu (Politehnica Iași) și Tiberiu Lupescu; linia a III-a — Gheorghe Bobeș, Tudor Ionescu, Mihai Ștefan și Călin Davideanu; linia a II-a — Marian Voinea, Gheorghe Bucur și Mihai Lucaci; linia I — pilieri — Nicolae Parfenie, Nicolae Pasăre și Gheorghe Bică; taloner — Constantin Duțescu. Antrenor: Alecu Ștefănescu.

● GLORIA: fundași — Ștefan Crăciulescu și Constantin Bogdan; aripi — Marian Drăguleț, Nicolae Ne-

In urma acestui „trio” — oarecum detașat ca valoare de celelalte formații (care de altfel și-a împărțit toate cele 19 titluri acordate din momentul creării campionatului republican) — s-ar situa cîteva formații din țară, printre care FARUL CONSTANȚA, cu una dintre cele mai redutabile înaintări, locul 4 în ultimul campionat, ȘTIINTA PETROȘENI, RULMENTUL BIRLAD — cea mai prețioasă pepinieră provincială a balonului oval — POLITEHNICA IAȘI, clasate chiar în această ordine arul trecut. Ele toate au posibilități să joace azi de la egal cu fruntașele rugbiului bucureștean.

Mine începe un nou campionat. Sperăm într-o competiție care să justifice interesul ce se acordă rugbiului la noi, într-o întrecere frumoasă, spectaculoasă, menită să atragă un public tot mai numeros (pentru aceasta este însă imperios necesar ca echipele noastre — și îndeosebi cele fruntașe — să urmărească realizarea unor partide „deschise”, prin renunțarea la acel obsedant „joc de rezultat”). Nădăjdum, de asemenea, că vom asista la o competiție de strictă regularitate, fără intreruperi dăunătoare care scot echipele din ritmul lor normal de pregătire (lucru, de altfel, semnalat de noi la timpul cîvenit), la o întrecere sportivă, „curată”, fără durități, fără abateri de la regulamentul, într-un cuvînt, cu jocuri de bună calitate, aplaudate de iubitorii rugbiului. Numai astfel, cel de-al 51-lea campionat va contribui la creșterea valorică continuă a rugbiului românesc, numai așa pasionanta întrecere care începe mine își va atinge integral utilitatea.

DIMITRIE CALLIMACHI
TIBERIU STAMA

Concluzie la meciul T.S.K.A. Moscova — Dinamo București:

Voleibalistele noastre trebuie învățate să lupte și în deplasare ca acasă!

În meciul retur din sferturile de finală ale „C.C.E.” la volei, jucat miercuri la Moscova cu T.S.K.A., echipa feminină Dinamo București, care acasă câștigase cu 3-1, a pierdut, după cum se știe, cu 0-3. Date fiind ridicata valoare a formației moscovite și faptul că ea nu mai juca în deplasare, calificarea sa în semifinale printr-un 3-0 nu era, desigur, un rezultat exclus din calculul probabilităților. La ceea ce însă absolut nimeni nu se putea gândi era ca dinamovistele, în cazul unui 0-3, să fie întrecute la drăsticele scoruri la care au pierdut miercuri (3, 3, 1). Cu privire la determinanțele acestei neașteptate de severe înfringeri, după excelentul joc făcut și frumoasa victorie reușită de dinamoviste la București în primul meci susținut cu T.S.K.A., ne-a furnizat telefonic amănunte antrenorul echipei bucureștene, Gh. Constantinescu:

„Partida, arbitrată de polonezul Zwerjanski, care a condus corect, a fost începută de jucătoarele noastre bine, curajos. Tot ce au încercat ele s-a izbit însă din capul locului de veritabilul zid al apărării gazdelor care, acționînd de-a dreptul formidabil, scoteau și cele mai grele mingi cu putință. Astfel, cu fiecare punct pierdut, încrederea jucătoarelor mele scădea, pentru ca la scorul de 6-0 din primul set să se năruie în întregime, ele trecînd apoi brusc de la starea de optimism și îndrăzneală la aceea de panică, din care, cu toate talmaturile și schimbările operate, pînă la sfîrșitul meciului nu au

mai ieșit. De la 6-0 din setul întâi, am jucat din ce în ce mai slab, în vreme ce T.S.K.A., excepțional pregătită pentru revanșă (Rijova a strălucit în defensivă, iar Gureeva — prin extraordinare atacuri înalte, mult peste blocajul nostru), se comporta cu două clase deasupra nivelului atins la București. Foarte bună apărarea, cu sisteme alternante, și serviciile — la T.S.K.A.; total nemulțimătoare preluările (exact ceea ce a excelat la București) și, de aceea, construirea defectuoasă a atacului — la noi. Dintre cele 9 jucătoare folosite (Ivănescu, Iliescu, Vanea, Bogdan, Vamoșiu, Ștefănescu, Șorban, Constantinescu, Nodea), doar Bogdan și Ștefănescu au corespuns într-o oarecare măsură. Ne-a învins o echipă mare, printr-un joc remarcabil, cum rar am văzut, dar carea noi, nu-i mai puțin adevărat, i-am răspuns cu o comportare înfinit sub nivelul real al posibilităților noastre, arătate în partida de la București. Mai e încă nevoie să le pregătim intens pe voleibalistele noastre, sub raport psihologic, spre a ști să lupte, ca și acasă, în meciurile grele din deplasare”.

Acesta este, într-adevăr, unul din mijloacele importante, în măsură a ne feri de insuccese grave cum a fost cel recent de la Moscova, de asemenea căderi de la o comportare excepțională la alta... decepționantă. Sînt însă și alte căi, nu mai puțin de pret, poate chiar mai însemnate, pentru creșterea sub toate aspectele a potențialului voleiului nostru feminin, asupra cărora ne propunem a stărui într-un viitor articol.

Dacă fiecare antrenor de box ar munci cu tragere de inimă...

(Urmare din pag. 1)

olimpici. Aceasta, deoarece unele dintre săliile noastre de antrenament nu dispun, deocamdată, de cele mai bune condiții pentru ca procesul instructiv să se poată desfășura normal. Dar de aici și pînă la a nu produce absolut nimic, ani de zile, este un drum foarte lung, pe care federația de specialitate ar trebui, în sfîrșit, să-l închidă.

Se simt, oare, cu conștiința împăcată antrenorii ca Gh. Lungu (Constructorul), L. Popescu (Progresul), P. Mentzel (U.M. Timișoara), M. Voinea (Progresul), Gr. Nicolae (A.S.A. Bacău), L. Romano (Rapid), I. Doculescu (Olimpia), H. Tamulis (Munca Tulcea)? Considerăm că nu! Lists acestor tehnicieni neproductivi ar putea fi completa-

tă cu antrenorii care beneficiază de jumătăți de normă. Ascunzîndu-se în spatele jumătății de normă, unii dintre aceștia (N. Florescu — Iași, I. Mihăilescu — Ploiești, Fl. Mănescu — Oțelul Roșu) desfășoară o muncă formală, lipsită de răspundere. Acești antrenori au urmărit doar să-și asigure un „culeș bun” și, s-o recunoaștem, au reușit. Munca — gîndesc ei — s-o facă cei cu o normă întreagă!...

La conferințele cluburilor Oțelul roșu-Galați și Progresul-Brăila au fost criticați antrenorii Petre Mihai și, respectiv, Const. Dobrescu pentru slabele rezultate obținute în ultima vreme.

★

În Capitală sînt peste 30 de antrenori, la unele dintre săli ajungînd, chiar, să se... împiedice unii de alții. Este de neînțeles cum federația tolerează, de mulți ani, o asemenea situație. Imaginați-vă ce rezerve importante de cadre ar avea echipele noastre reprezentative, boxul în general, dacă fiecare antrenor (și, în scripțe figurează peste 200) ar pregăti temeinic cîte UN BOXER de certă valoare! Dar pentru aceasta ar trebui ca antrenorii care se simt eu... musca pe căciulă să muncească cu mai multă pasiune, pentru depistarea și pregătirea elementelor de valoare. Or, după cum se vede, la mulți dintre aceștia rutina și blazarea și-au pus serios amprenta pe munca lor, iar cluburile și federația s-au împăcat cu situația respectivă.

Tragerea la răspundere, sancționarea exemplară a celor care nu-și fac datoria, trebuie să intre, în sfîrșit, în metodele curente de muncă ale forului de specialitate. Dar, aceste sancțiuni ar trebui impuse, în aceeași măsură, cu stimularea antrenorilor care muncesc conștiincios. Ne gîndim la cei care se ocupă cu tragere de inimă de creșterea „speranțelor” boxului românesc, la cei care trimit loturilor reprezentative pugiliști bine pregătiți.

Iată doar cîteva aspecte din activitatea antrenorilor de box care pot forma obiectul unor analize în cadrul colegiului central de antrenori.

Lecție de educație fizică la Liceul „Nicolae Bălcescu” din Cluj

Foto: N. Aurel

